

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 319. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm8290/facsimile.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

de ansaae for en stor poetisk Heltogjerning. En Omarbejdelse af Shakespears Antonius og Cleopatra, erklærede Dryden selv for sit eneste Drama af poetisk Værd, og viiste derved baade at han skønnede bedre end han skrev, og skrev sine Syn-der paa Folkets Regning, hvilket er med andre Ord, at han var en Harpe der Klang som Vin- den blæste, og hans højeste Attraa var at være en Spillemand som hiin, hvis Gæb han i sit berømte Kvad om Alexanders Fæst saa livsfuld befang. Er Fornust-Poesien en Tilegnelse og Forklaring af Ddids Sang, da kan man sige at Shakespeare tilegnede sig Indholdet, Mil- ton og Dryden Tonen og Klanger, af gamle Engellands Høi-Sang, og tog dem med sig i Graven, hvorfra ikke Papes Negle og Knap- Pongs Taarer kunde hente dem tilbage, og det var med det syttende Aarhundrede Dryden hensoo.

Samtidig med Dryden var ellers Rochester, der paa Vers vandt Prisen for Lidelighed, og Buttler, som, efter Egenbe, killede Pegasus saa med sin ene Spore, at han maatte lee sig ihjel, men om det er sandt, maae Andre bedømme, som have Tid og Lyst til at lee ad hans Hudibras.

Poesien er unægtelig det naturlige Bånd mellem Himlen og Jorden, og derfor tillige mellem Christendom og Videnskabelighed, saa, hvor den fattes eller udarter, kan ingen sand

